

H' Escala 2 d' Catalunya 1916.

Intimada amiga. Vucan que materialment lluny, solem ocupar espiritualment, el lloc qu'ens peitoca entre' els que, amb V. comparteixan el dolor del terrible aniversari. Molts la compadeixen, molts li diuen paraules de consolat, però no rec que ningú, la compengui com nosaltres, perquè potser tampoc ningú, sàbia fins a quin punt, era l'origen, qu' en Vidella no fos tot per V en aquesta vida. Ell pobre, també no volia, que tot lo seu fos per V. y per V. treballava, y era admirable de

resignació y aconfortament á la dura
llay del viure! Quan rebra aquestes ratlles,
l'Escola tindrà comensat, si es fa ben
bé carrec de qu'és l'única supervisencia
del esperit, de qui V. tan estimaba, ^{perme}
qui acabará per trobar un consol, en lo
que de primer moment ha de ser li
un rebifament de la seva inconsolable pena.
En la seva visita al sagrat lloc, abraça
l'esposa el nostre amic inolvidable l'acompanya
rent potser la Teny y el Pepito? Ens han dit
qui anirían a Barcelona.

Saluda als seus nervts y a la Leonor. Ens
alegremur qu'en Carlos estis bé del seu mal
qu'és dels que fa sofir ^{força} forsa.
Te sap que som de V. incondicionals amics,
Antonieta y Mercedes